האבן המעופפת והחמור הצדיק

דף עבודה בעקבות האבן המעופפת והחמור הצדיק

שם: _____ כיתה: _____

המעשה — הסיפור המלא

הסיפור מנוקד במלואו כנדרש.

- שָׁלָב 1: בֵּרוּר מַקְדִּים וְנִתּוּחַ (לַמּוֹרֶה/לַמְסַפֵּר)
- שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "הָאֶבֶן הַמְעוֹפֶפֶת וְהַחֲמוֹר הַצַּדִּיק"

פְּתִיחָה: הַקִּנְאָה הַיְחִידָה שֶׁמֻּתֶּרֶת יְלָדִים, אֲנַחְנוּ מַכִּירִים אֶת הַצַּדִּיק הֶעָנִי וְהַקָּדוֹשׁ מִכֻּלָּם – רַבִּי חַנִינָא בֶּן דּוֹסָא. אָדָם שֶׁ"מִסְתַּפֵּק בְּקַב שֶׁל חֲרוּבִים". הוּא מֵעוֹלָם, אֲבָל מֵעוֹלָם, לֹא קִנֵּא בַּשְּׁכֵנִים שֶׁלּוֹ. כְּשֶׁהוּא רָאָה מִישֶׁהוּ עִם כְּרֻכָּרָה חֲדָשָׁה, אוֹ בְּגָדִים יְקָרִים וַאֲרוּחוֹת שֶׁל בָּשָׂר – הוּא חִיֵּךְ וְשָׂמַח בְּחֶלְקוֹ. אֲבָל... הָיָה דָּבָר אֶחָד, רַק דָּבָר אֶחָד בָּעוֹלָם, שֶׁכְּשֶׁרַבִּי חַנִינָא רָאָה אוֹתוֹ – הַלֵּב שֶׁלּוֹ בָּעַר מִקִּנְאָה טְהוֹרָה!

זֶה קָרָה לִקְרַאת הַחַגִּים, כַּאֲשֶׁר עַם יִשְׂרָאֵל עָלָה לִירוּשָׁלַיִם. רַבִּי חַנִינָא הָלַךְ בָּרְחוֹב, וְרָאָה אֶת הַשְּׁכֵנִים שֶׁלּוֹ מַעֲמִיסִים עֲגָלוֹת: זֶה מֵבִיא עֲגָלָה מְלֵאָה תְּאֵנִים וְרִמּוֹנִים כְּבְכוּרִים, זֶה מֵבִיא גְּבִיעֵי כֶּסֶף לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וְזֶה לוֹקֵחַ פָּרוֹת שְׁמֵנוֹת לְקָרְבָּנוֹת. רַבִּי חַנִינָא הִבִּיט לַשָּׁמַיִם, וּדְמָעוֹת קְדוֹשׁוֹת עָמְדוּ בְּעֵינָיו. הוּא לָחַשׁ: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! כֻּלָּם אוֹהֲבִים אוֹתְךָ וּמְבִיאִים מַתָּנוֹת יָפוֹת לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ... וְרַק אֲנִי – אֵין לִי כְּלוּם לָתֵת לְךָ!". זֹאת נִקְרֵאת "קִנְאַת סוֹפְרִים". אֲנִי לֹא מְקַנֵּא בַּכֶּסֶף שֶׁלָּהֶם, אֲנִי מְקַנֵּא בַּמִּצְווֹת שֶׁלָּהֶם!

הָאֶבֶן הַיָּפָה בַּמִּדְבָּר הֶחְלִיט רַבִּי חַנִינָא שֶׁהוּא יִמְצָא מַשֶּׁהוּ! הוּא יָצָא אֶל מִחוּץ לָעִיר, שָׁם הָיָה שְׂדֵה טְרָשִׁים מָלֵא אֲבָנִים וְחוֹל. וְהִנֵּה, תַּחַת קַרְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ, הוּא רָאָה אֶבֶן עֲנָקִית, יָפָה מְאֹד. אֶבֶן חֲלָקָה וּמְיֻחֶדֶת שֶׁהִבְרִיקָה כְּמוֹ שַׁיִשׁ! "הִנֵּה הַמַּתָּנָה שֶׁלִּי לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ!" חִיֵּךְ רַבִּי חַנִינָא בְּשִׂמְחָה שֶׁל יֶלֶד קָטָן שֶׁמָּצָא אוֹצָר. הוּא לָקַח מַכּוֹשׁ וְאִזְמֵל (כְּלֵי עֲבוֹדָה שֶׁל אַבְנַיִם), וְהִתְחִיל לְסַתֵּת אֶת הָאֶבֶן. דְּפִיקָה אַחַר דְּפִיקָה: טַק, טַק, טַק. הוּא שִׁיֵּף וְהֶחְלִיק אוֹתָהּ, עַד שֶׁהִיא נִרְאֲתָה רְאוּיָה לְכַסֵּא הַמֶּלֶךְ! אֲבָל... עַכְשָׁו, אֵיךְ נִקַּח אוֹתָהּ לִירוּשָׁלַיִם? הָאֶבֶן שָׁקְלָה מֵאוֹת קִילוֹגְרַמִּים! רַבִּי חַנִינָא נִסָּה לְהָרִים... אוֹף, אִי אֶפְשָׁר בְּכָלָל לְהָזִיז אוֹתָהּ. וְאֵין לוֹ כֶּסֶף לִשְׂכֹּר קַבְּלָנִים עִם עֲגָלוֹת. מָה עוֹשִׂים?

הַסַּבָּלִים הַמִּסְתּוֹרִיִּים לְפֶתַע, הוֹפִיעוּ בַּשָּׂדֶה חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים שְׁרִירִיִּים וְחֲזָקִים שֶׁלֹּא רָאָה מֵעוֹלָם. "הָרַב חַנִינָא!" הֵם קָרְאוּ, "תִּרְצֶה שָׁנָּרִים לְךָ אֶת הָאֶבֶן לִירוּשָׁלַיִם?" "בְּוַדַּאי!" קָפַץ רַבִּי חַנִינָא, "אֲבָל... כַּמָּה תִּרְצוּ עַל הָעֲבוֹדָה הַקָּשָׁה הַזּוֹ?" "חֲמִשָּׁה סְלָעִים!" עָנוּ הַסַּבָּלִים. רַבִּי חַנִינָא חָשַׁב בְּרֹאשׁוֹ – כֵּן, זֶה סְכוּם שֶׁהוּא יָכוֹל לְהַשִּׂיג לְאַט לְאַט. הוּא הִסְכִּים בְּשִׂמְחָה. "אֲבָל... יֵשׁ לָנוּ תְּנַאי אֶחָד," הִבִּיטוּ בּוֹ הַפּוֹעֲלִים בְּמַבָּט עָמֹק. "אֲנַחְנוּ נִסְחַב אֶת הָאֶבֶן, אַךְ אַתָּה חַיָּב לְהַנִּיחַ אֶת הָאֶצְבַּע שֶׁלְּךָ עַל הָאֶבֶן תּוֹךְ כְּדֵי לִכְתֹּבְנוּ!". מַדּוּעַ? כִּי מִצְוָה, יְלָדִים, אָסוּר שֶׁאֲחֵרִים יַעֲשׂוּ רַק בִּשְׁבִילְךָ – אַתָּה חַיָּב לְהִשְׁתַּתֵּף וּלְהַשְׁקִיעַ מֵאֲמָץ!

רַבִּי חַנִינָא הִנִּיחַ אֶת אֶצְבָּעוֹ הַדַּקָּה עַל הָאֶבֶן. הַסַּבָּלִים אוֹחֲזִים מִלְמַטָּה, וְאָז – שְׁשְׁשְׁוּוּק! – רוּחַ גְּדוֹלָה מֵרִימָה אֶת הָאֶבֶן! בִּשְׁנִיָּה אַחַת שֶׁל מַעֲשֶׂה קְסָמִים... רַגְלָיו שֶׁל רַבִּי חַנִינָא נָחֲתוּ עַל רִצְפַּת אֶבֶן חֲלָקָה וּקְדוֹשָׁה. הוּא הִבִּיט מִסָּבִיב – הוּא עוֹמֵד יָשָׁר בְּתוֹךְ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁבִּירוּשָׁלַיִם! בְּקִפִּיצַת הַדֶּרֶךְ! הוּא הִסְתּוֹבֵב כְּדֵי לְשַׁלֵּם לַסַּבָּלִים, אֲבָל... הֵם נֶעֶלְמוּ. כְּלֹא הָיוּ. נִגַּשׁ רַבִּי חַנִינָא לְבֵית הַדִּין שֶׁל הַכֹּהֲנִים וְסִפֵּר שֶׁסַּבָּלִים נֶעֶלְמוּ וְהוּא חַיָּב לָהֶם כֶּסֶף. אָמְרוּ לוֹ הַחֲכָמִים: "רַבִּי חַנִינָא, לֹא יָדַעְתָּ? מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת מִן הַשָּׁמַיִם הֵם אֵלּוּ שֶׁנָּשְׂאוּ אֶת הָאֶבֶן שֶׁלְּךָ! הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רָאָה אֶת הַלֵּב הַטָּהוֹר שֶׁלְּךָ שֶׁבּוֹעֵר מִשְּׂמְחַת מִצְוָה, וְשָׁלַח אֶת מַלְאָכָיו לַעְזֹר לְךָ!".

הַחֲמוֹר שֶׁהֶחְלִיט לָצוּם קְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל רַבִּי חֲנִינָא בֶּן דּוֹסָא הָיְתָה כָּל כָּךְ עֲצוּמָה, יְלָדִים, שֶׁהִיא נִדְבְּקָה לֹא רַק בַּמַּלְאָכִים – אֶלָּא אֲפִלּוּ בְּבַעֲלֵי הַחַיִּים שֶׁהָיוּ אֲצָלוֹ בֶּחָצֵר! לְרַבִּי חֲנִינָא הָיָה חֲמוֹר, חֲמוֹר רָגִיל מְמֻצָּע, אוֹ שֶׁלֹּא... לַיְלָה אֶחָד, הִתְגַּנְּבוּ הַבַּיְתָה לִסְטִים (גַּנָּבִים) רְשָׁעִים, שָׁבְרוּ אֶת מַנְעוּל דֶּלֶת הֶחָצֵר, וְגָנְבוּ אֶת הַחֲמוֹר! הַגַּנָּבִים הוֹבִילוּ אֶת הַחֲמוֹר הַמִּסְכֵּן הַרְחֵק לְהָרִים, כָּלְאוּ אוֹתוֹ בֶּחָצֵר סְגוּרָה שֶׁלָּהֶם, וְשָׂמוּ מְמוּלוֹ שַׂק עָנָק מָלֵא בְּתִבּוּאָה עֲסִיסִית (שְׁעוֹרִים טְעִימוֹת) וְדוּד שֶׁל מַיִם.

אַךְ תְּאָרוּ לָכֶם מָה קָרָה: הַחֲמוֹר... עָצַם אֶת הַפֶּה וְסֵרֵב לֶאֱכֹל! הַגַּנָּבִים מִשְּׁשׁוּ לוֹ בַּבֶּטֶן, דָּחֲפוּ לוֹ אֶת הָאֹכֶל לַפֶּה, אֲבָל כְּלוּם. יוֹם עָבַר – הוּא לֹא אוֹכֵל. יוֹמַיִם. שְׁלוֹשָׁה יָמִים וְלֹא מַיִם וְלֹא מָזוֹן! אָמְרוּ הַגַּנָּבִים אֶחָד לַשֵּׁנִי: "חֲבֵרִים, הַחֲמוֹר הַזֶּה הוֹלֵךְ לָמוּת לָנוּ כָּאן. וְהוּא סְתָם יִלְכְלֵךְ אֶת הֶחָצֵר שֶׁלָּנוּ וְיַסְרִיחַ מְאֹד. בּוֹאוּ נִפְתַּח אֶת הַדֶּלֶת וְנָעִיף אוֹתוֹ הַחוּצָה לָמוּת בַּיַּעַר".

פָּתְחוּ הַגַּנָּבִים אֶת דַּלְתוֹת הַחָצֵר. אֲבָל הַחֲמוֹר... קָם עַל רַגְלָיו הַחַלָּשׁוֹת. הוּא הִתְחִיל לִצְעֹד לְאַט-לְאַט, "מוֹשֶׁכֶת וְהוֹלֶכֶת", עַד שֶׁ... הִגִּיעַ לַשַּׁעַר שֶׁל רַבִּי חֲנִינָא בֶּן דּוֹסָא! הַחֲמוֹר נָעַר קְצָת בְּקוֹל עָיֵף: "אִי-אָה... אִי-אָה...".

סוֹדוֹ שֶׁל הַחֲמוֹר וְהַקְּדֻשָּׁה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי חֲנִינָא שָׁמַע אֶת הַקּוֹל. "אַבָּא!" הוּא צָעַק, "הַקּוֹל הַזֶּה מַמָּשׁ נִשְׁמַע כְּמוֹ קוֹלָהּ שֶׁל הַבְּהֵמָה הָאֲהוּבָה שֶׁלָּנוּ שֶׁנִּגְנְבָה!". שָׂמַח רַבִּי חֲנִינָא בְּהִתְרַגְּשׁוּת וְאָמַר: "רוּץ לִפְתֹּחַ אֶת הַדֶּלֶת! הִיא בֶּטַח כְּמוֹעַט מֵתָה מֵרָעָב!". רָץ הַבֵּן וּפָתַח אֶת הַשַּׁעַר, הַחֲמוֹר דְּדָה פְּנִימָה. הַבֵּן רָץ מַהֵר לְמַחְסָן הַתְּבוּאָה שֶׁל הַמִּשְׁפָּחָה, שָׂפַךְ מַיִם קָרִים לַקְּעָרָה וְהִנִּיחַ שַׂק עָנָק שֶׁל שְׁעוֹרִים טְעִימוֹת מוּל הַחֲמוֹר. וְלָפָלָא... הַחֲמוֹר שׁוּב עָצַם שְׂפָתַיִם וְסֵרֵב לֶאֱכֹל!

"אַבָּא!" זָעַק הַבֵּן בִּבְהָלָה, "הַחֲמוֹר חוֹלֶה! גַּם עַכְשָׁו אֲצִלֵּנוּ הוּא לֹא אוֹכֵל הַשְּׁעוֹרִים!". נִגַּשׁ רַבִּי חֲנִינָא אֶל קְעָרַת הָאֹכֶל, הִבִּיט בַּשְּׁעוֹרִים וְאָז שָׁאַל אֶת בְּנוֹ בְּחִיּוּךְ: "בְּנִי... הַאִם עִשַּׂרְתֶּם אֶת הַשְּׁעוֹרִים הָאֵלּוּ?" (כְּלוֹמַר, הַאִם הִפְרַשְׁתֶּם מֵהֶן 'מַעֲשֵׂר' שֶׁנּוֹתְנִים לַכֹּהֵן כְּפִי שֶׁצִּוְּתָה הַתּוֹרָה? לְפְנֵי הַמַּעֲשֵׂר, הָאֹכֶל נִקְרָא "טֶבֶל" וְאָסוּר לֶאֱכֹל אוֹתוֹ). הַבֵּן עָנָה: "אַבָּא! הֲרֵי לְמַדְתָּ אוֹתִי הֲלָכָה, שֶׁחַיּוֹת – לֹא חַיָּבוֹת שֶׁנַּעֲשֵׂר לָהֶן בְּמִקְרֶה שֶׁל דְּמַאי (סָפֵק תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר). רַק לִבְנֵי אָדָם אָסוּר!". צָחַק רַבִּי חֲנִינָא: "אַתָּה צוֹדֵק. אֲבָל מָה אֲנִי אֶעֱשֶׂה? הַחֲמוֹר הַזֶּה צַדִּיק גָּדוֹל, וְהוּא מַחְמִיר עַל עַצְמוֹ! גַּם אֵצֶל הַגַּנָּבִים הוּא יָדַע שֶׁהָאֹכֶל שָׁלָּהֶם גָּנוּב וְלֹא מְעֻשָּׂר, וְלָכֵן סֵרֵב לֶאֱכֹל עַד כְּדֵי שֶׁכְּמְעַט מֵת! אִם לֹא תְּעַשֵּׂר לוֹ עַכְשָׁו, הוּא לֹא יִגַּע כָּאן בְּכְלוּם!". הַבֵּן מִהֵר, הוֹצִיא אֶת הַמַּעֲשֵׂר, וּמִיָּד – הַחֲמוֹר פָּקַח אֶת עֵינָיו, נִגַּשׁ לַקְּעָרָה וְאָכַל מָנָה עֲנָקִית בְּתֵאָבוֹן רַב, שֶׁמֵּחַ לַחְזֹר לִהְיוֹת הַחֲמוֹר שֶׁל הַצַּדִּיק!

וּמָה אָמְרוּ עַל כָּךְ הַחֲכָמִים? יְלָדִים, שִׁמְעוּ כְּלָל: "כְּשֵׁם שֶׁהַצַּדִּיקִים מְקֻדָּשִׁים, כָּךְ אֲפִלּוּ הַבְּהֵמוֹת שֶׁלָּהֶם טְהוֹרוֹת וְחוֹשְׁבוֹת עַל רְצוֹן ה'!". אָדָם שֶׁכֻּלּוֹ מָלֵא תּוֹרָה וְקִנְאַת מִצְווֹת – כָּל סְבִיבָתוֹ מוּאֶרֶת.

- שָׁלָב 3: חִבּוּר עֶרְכִּי – ME-WE-YOU
- שָׁלָב 4: מַדְרִיךְ לַמּוֹרֶה / לַמְסַפֵּר (לְשִׁלּוּב בַּמַּצֶּגֶת וּבַשִּׁעוּר)

א. שְׁאֵלַת פְּתִיחָה (לְעוֹרֵר עִנְיָן בַּכִּתָּה): "יְלָדִים, אִם לְמִישֶׁהוּ יֵשׁ מְכוֹנִית הֲכִי נוֹצֶצֶת שֶׁל אֹסֶף, וּלְחֻבָּר שֶׁלּוֹ יֵשׁ קוֹרְקִינֶט שָׁבוּר, הַאִם זֶה הֶגְיוֹנִי שֶׁיְּקַנֵּא בּוֹ? בְּוַדַּאי. אֲבָל מָה אִם אֲגִיד לָכֶם, שֶׁיֵּשׁ אָדָם אֶחָד שֶׁאֵין לוֹ כְּלוּם, מַמָּשׁ כְּלוּם, וּבְמָקוֹם לְקַנֵּא בְּאֲנָשִׁים עֲשִׁירִים אוֹקְלִים כָּל יוֹם בָּשָׂר – הוּא מְקַנֵּא בָּהֶם רַק בְּדָבָר אֶחָד שֶׁהֵם עוֹשִׂים לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ? בּוֹאוּ נִרְאֶה וְנִלְמַד עַל נַס הָאֶבֶן וְהַחֲמוֹר הַמְּפֻלָּא!"

ב. הֶעָרוֹת בְּצוּעַ (הַנְחָיָה קוֹלִית לַמְסַפֵּר):

ג. הַמְלָצוֹת שִׁלּוּב בְּמַצֶּגֶת (תְּמוּנוֹת צְנוּעוֹת וְרוּחָנִיּוֹת):

ד. פְּעִילוּת מְסַכֶּמֶת מֻמְלָצֶת – "מַגְנֵט עֲזָרַת מַלְאָכִים":

🧩 מְקוֹרוֹת (מִתּוֹךְ הַקְּבָצִים וּמַחְבֶּרֶת גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל):

מקורות: המקורות מופיעים בקובץ המקורי.

1. שאלות ידע מתוך הסיפור

א. בתחילת הסיפור נאמר: "◆ שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "הָאֶבֶן הַמְּעוֹפֶפֶת וְהַחֲמוֹר הַצַּדִּיק" — מה קרה מיד לאחר מכן?

ב. מדוע התרחש הדבר המתואר במשפט: "הָאֶבֶן הַיָּפָה בַּמִּדְבָּר הֶחְלִיט רַבִּי חֲנִינָא שֶׁהוּא יִמְצָא מַשֶּׁהוּ!"?

ג. כיצד הגיב האבן המעופפת והחמור הצדיק למצב המתואר: "אֲנַחְנוּ נִסְחַב אֶת הָאֶבֶן, אַךְ אַתָּה חַיָּב לְהַנִּיחַ אֶת הָאֶצְבַּע שֶׁלְּךָ עַל הָאֶבֶן תּוֹךְ כְּדֵי לִכְתֹּב!"."?

ד. מה השתנה בין "לַיְלָה אֶחָד, הִתְגַּנְּבוּ הַבַּיְתָה לִסְטִים (גַּנָּבִים) רְשָׁעִים, שָׁבְרוּ אֶת מַנְעוּל דֶּלֶת הַחָצֵר,..." לבין "שָׁמַח רַבִּי חֲנִינָא בְּהִתְרַגְּשׁוּת וְאָמַר: "רוּץ לִפְתֹּחַ אֶת הַדֶּלֶת!"?

ה. כיצד הגיע הסיפור אל האירוע: "הַבֵּן מִהֵר, הוֹצִיא אֶת הַמַּעֲשֵׂר, וּמִיָּד – הַחֲמוֹר פָּקַח אֶת עֵינָיו, נִגַּשׁ לַקְּעָרָה וְאָכַל מָנָה עֲנָקִית בְּתֵאָבוֹן רַב, שָׂמֵחַ לַחְזֹר..."?

2. השלימו פרטים מְדוּיָקִים מִן הַסִּיפּוּר

א. ◆ שָׁלָב 2 : הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "הָאֶבֶן הַמְעוֹפֶפֶת וְהַחֲמוֹר _____"

ב. הָיָה דָּבָר אֶחָד, רַק דָּבָר אֶחָד בָּעוֹלָם, שֶׁכְּשֶׁרַבִּי חֲנִינָא רָאָה אוֹתוֹ – הַלֵּב שֶׁלּוֹ בָּעַר מִקִּנְאָה _____!

ג. הָאֶבֶן הַיָּפָה בַּמִּדְבָּר הֶחְלִיט רַבִּי חֲנִינָא שֶׁהוּא יִמְצָא _____!

ד. הוּא לָקַח מַכּוֹשׁ וְאִזְמֵל (כְּלֵי עֲבוֹדָה שֶׁל אַבָּנִים), וְהִתְחִיל לְסַתֵּת אֶת _____.

ה. אֲנַחְנוּ נִסְחַב אֶת הָאֶבֶן, אַךְ אַתָּה חַיָּב לְהַנִּיחַ אֶת הָאֶצְבַּע שֶׁלְּךָ עַל הָאֶבֶן תּוֹךְ כְּדֵי _____!".

נכון או לא נכון — על פי פרטי הסיפור

משפט מן המעשה או שינוי שלו	נכון	לא נכון	תקנו או הביאו הוכחה
הָיָה דָּבָר אֶחָד, רַק דָּבָר אֶחָד בָּעוֹלָם, שֶׁכְּשֶׁרַבִּי חֲנִינָא רָאָה אוֹתוֹ – הַלֵּב שֶׁלּוֹ בָּעַר מִקִּנְאָה טְהוֹרָה!	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא : הוּא לָקַח מַכּוֹשׁ וְאִזְמֵל (כְּלֵי עֲבוֹדָה שֶׁל אַבָּנִים), וְהִתְחִיל לְסַתֵּת אֶת הָאֶבֶן.	□	□	
הוּא הִבִּיט מִסָּבִיב – הוּא עוֹמֵד יָשָׁר בְּתוֹךְ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁבִּירוּשָׁלַיִם!	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא : וְהוּא סְתָם יִלְכְלֵךְ אֶת הֶחָצֵר שֶׁלָּנוּ וְיַסְרִיחַ מְאֹד.	□	□	
לִפְנֵי הַמַּעֲשֶׂר, הָאֹכֶל נִקְרָא "טֶבֶל" וְאָסוּר לֶאֱכֹל אוֹתוֹ).	□	□	

3. מה היה ראשון?

כתבו ליד כל אירוע מספר מ־1 עד 5 לפי סדר התרחשותו בסיפור.

□ מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת מִן הַשָּׁמַיִם הֵם אֵלּוּ שֶׁנָּשְׂאוּ אֶת הָאֶבֶן שֶׁלְּךָ!

□ ◆ שֶׁלֶב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "הָאֶבֶן הַמְּעוֹפֶפֶת וְהַחֲמוֹר הַצַּדִּיק

□ בּוֹאוּ נִרְאֶה וְנִלְמַד עַל נֵס הָאֶבֶן וְהַחֲמוֹר הַמֻּפְלָא!

□ הִנֵּה הַמַּתָּנָה שֶׁלִּי לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ!" חִיֵּךְ רַבִּי חֲנִינָא בְּשִׂמְחָה שֶׁל יֶלֶד קָטָן שֶׁמָּצָא אוֹצָר.

□ רָץ הַבֵּן וּפָתַח אֶת הַשַּׁעַר, הַחֲמוֹר דְּדָה פְּנִימָה.

לפני ואחרי

מה קרה לפני: "מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת מִן הַשָּׁמַיִם הֵם אֵלּוּ שֶׁנָּשְׂאוּ אֶת הָאֶבֶן שֶׁלְּךָ!"?

מה קרה אחרי: "רָץ הַבֵּן וּפָתַח אֶת הַשַּׁעַר, הַחֲמוֹר דְּדָה פְּנִימָה."?

סיבה ותוצאה מתוך המעשה

האירוע הנתון	מה גרם לו?	מה הייתה תוצאתו?
הוּא לָקַח מַכּוֹשׁ וְאִזְמֵל (כְּלֵי עֲבוֹדָה שֶׁל אַבְנַיִם), וְהִתְחִיל לְסַתֵּת אֶת הָאֶבֶן.		
וְהוּא סִתָּם יְלַכְלֵךְ אֶת הֶחָצֵר שֶׁלָּנוּ וַיַּסְרִיחַ מְאֹד.		

4. הבנה והעמקה

המסר העולה מן הסיפור: המידה הטובה והדרך לעבודת השם העולות מן המעשה

א. מה מלמד המעשה "האבן המעופפת והחמור הצדיק" על האבן המעופפת והחמור הצדיק? הביאו שתי ראיות מדויקות מן הסיפור.

ב. הסבירו במילים שלכם את המשפט: "הוּא הִבִּיט מִסָּבִיב – הוּא עוֹמֵד יָשָׁר בְּתוֹךְ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁבִּירוּשָׁלַיִם!".

ג. אילו האבן המעופפת והחמור הצדיק לא היה פועל כפי שמתואר ב־"שָׁמַח רַבִּי חֲנִינָא בְּהִתְרַגְּשׁוּת וְאָמַר: "רוּץ לְפִתְחַ אֶת הַדֶּלֶת!" — כיצד היה הסיפור עשוי להסתיים?

ד. כיצד האירוע "הַבֵּן מְהֵר, הוֹצִיא אֶת הַמַּעֲשֵׂר, וּמִיָּד – הַחֲמוֹר פָּקַח אֶת עֵינָיו, נִגַּשׁ לַקְּעָרָה וְאָכַל מָנָה עֲנָקִית..." מחזק את המסר של הסיפור?

5. קומיקס — אירועים ממשיים מן הסיפור

ציירו כל אירוע והוסיפו מתחתיו משפט מתאים.

1. ◆ שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמְּלֵא – "הָאֶבֶן הַמְּעוֹפֶפֶת וְהַחֲמוֹר…

2. הוּא יָצָא אֶל מִחוּץ לָעִיר, שָׁם הָיָה שְׂדֵה טָרָשִׁים מָלֵא…

3. רַבִּי חֲנִינָא הִנִּיחַ אֶת אֶצְבָּעוֹ הַדַּקָּה עַל הָאֶבֶן.

4. הַגַּנָּבִים מִשְּׁשׁוּ לוֹ בַּבֶּטֶן, דָּחֲפוּ לוֹ אֶת הָאֹכֶל לַפֶּה,...

5. נִגַּשׁ רַבִּי חֲנִינָא אֶל קְעָרַת הָאֹכֶל, הִבִּיט בַּשְּׂעוֹרִים...

6. בּוֹאוּ נִרְאֶה וְנִלְמַד עַל נֵס הָאֶבֶן וְהַחֲמוֹר הַמֻּפְלָא!

6. כתיבה ויצירה בעקבות הסיפור

☐ **יומן:** כתבו מנקודת מבטו של מי שראה את האירוע "אֲנַחְנוּ נִסְחַב אֶת הָאֶבֶן, אַךְ אַתָּה חַיָּב לְהַנִּיחַ אֶת הָאֶצְבַּע שֶׁלְּךָ עַל הָאֶבֶן תּוֹךְ כְּדֵי לִכְתֹּב!".".

☐ **מכתב:** כתבו להאבן המעופפת והחמור הצדיק בעקבות "וְהוּא סְתָם יְלַכְלֵךְ אֶת הֶחָצֵר שֶׁלָּנוּ וְיַסְרִיחַ מְאֹד.".

☐ **דו־שיח:** חברו שיחה שהייתה יכולה להתרחש רגע לפני "לִפְנֵי הַמַּעֲשֵׂר, הָאוֹכֶל נִקְרָא "טֶבֶל" וְאָסוּר לֶאֱכֹל אוֹתוֹ).".

☐ **דיווח:** כתבו ידיעה קצרה שכותרתה "האבן המעופפת והחמור הצדיק".

המחזה

רגע מן הסיפור	הדמויות	מה יאמרו או יעשו?
הוּא לָקַח מַכּוֹשׁ וְאִזְמֵל (כְּלֵי עֲבוֹדָה שֶׁל אַבְנַיִם), וְהִתְחִיל לְסַתֵּת אֶת הָאֶבֶן.		
שָׁמַח רַבִּי חֲנִינָא בְּהִתְרַגְּשׁוּת וְאָמַר: "רוּץ לִפְתֹּחַ אֶת הַדֶּלֶת!		

7. חיבור לחיים מתוך המעשה

א. מה אפשר ללמוד מן הדרך שבה האבן המעופפת והחמור הצדיק פעל באירוע "לַיְלָה אֶחָד, הִתְגַּנְּבוּ הַבַּיְתָה לִסְטִים (גַּנָּבִים) רְשָׁעִים, שָׁבְרוּ אֶת מַנְעוּל דֶּלֶת הַחָצֵר, וְגָנְבוּ אֶת..."?

ב. תארו מצב מחיי הכיתה שבו אפשר ליישם את המסר של "האבן המעופפת והחמור הצדיק".

ג. איזו פעולה מעשית תעשו השבוע בעקבות הסיפור?

מהאבן המעופפת והחמור הצדיק ומן המעשה "האבן המעופפת והחמור הצדיק" למדתי

ש_____.

מחוון למורה — 100 נקודות

ידיעת פרטי הסיפור	סדר וסיבה־תוצאה	ראיות מן הטקסט	הבנת המסר	יצירתיות ויישום
25	20	20	20	15